

Ochrannou známkou se tradičně rozumí označení tvořené určitými znaky, které slouží především k odlišení výrobků určitého výrobce od výrobků výrobců jiných.¹ Vlastník ochranné známky k ní má výlučná dispoziční a užívací práva za předpokladu, že splnil všechny zákonné podmínky pro takové užívání.

S nadsázkou lze v dnešní době říci, že ochranné známky jsou všude kolem nás, neboť mohou představovat označení výrobků, které jíme, pijeme, oblékáme či v nich jezdíme apod. S rozvojem moderní informační společnosti se také stále častěji uplatňuje specifické označování služeb. S ochrannými známkami se tedy setkáváme v každodenním životě a hovoříme o nich jaksi samozřejmě, aniž si možná většina z nás uvědomuje, že jde o právní institut, jehož význam vzrostl za poslední roky v míře, která by těžko hledala srovnání v jiných oblastech práva a užívání ochranných známek dále expanduje. Je tedy logické, že v právních řádech na celém světě má právní rámec ochranné známky své významné místo. Je tedy žádoucí právo z ochranných známek podrobovat neustále novým pohledům, rozebírat problémy, které z aplikace jednotlivých institutů vyvstávají a sledovat aktuální vývoj uvedené problematiky. Toto je ambicí i této diplomové práce. Známkové právo je bytostně spjata s právem Evropských společenství a nelze nevidět, že rozšiřování Evropské unie posledních let ho silně zasáhlo a ovlivnilo.

Ochranné známky jsou někdy nazývány jako tzv. teritoriální práva. Výkon práv k nehmotným statkům se váže k území určitého státu a jejich právní režim spadá do oblasti veřejného práva, protože k jejich vzniku je zapotřebí veřejnoprávního aktu státního orgánu – registrace ochranné známky. Ochranná známka je tedy chráněna tolika různými právními úpravami, v kolika státech si vlastník ochrannou známkou zaregistruje. Teritoriální ochrana práv duševního vlastnictví znamená, že exkluzivní práva není možné uplatňovat mimo hranice tohoto státu a důsledkem tedy je, že porušení práv z ochranné známky může být postihováno pouze tehdy, pokud k němu došlo na tomto území. Na druhou stranu se může vlastník ochranné známky bránit proti všem dovozům výrobků chráněných stejnou či obdobnou značkou vlastněných jiným vlastníkem.